

Vrijež'n in 'n Bulnershook (2)

As de jonge leu vroager woln trouwn begun dat met het maaksmaol. Dat was neet altied gemakkelijck zonne makeri'je. Het kon manks heel wat te verhapstukken giev'n.

Veural aj der ene bij hadn, dent buis krange an de hoed ha staon. Dent er, um zo te zeggen dwars veur ging lign. Joa dan gaft ,n raar spul. Den heeln drokken veur niks. Alle proem'n in 'n drek. Goddank, het was ne grote zeldzaamheid. Meestal wast van te veurtne wal ondereen bedisseld. Ie begriep't dat het dan op zonnen oavond een klein akkefietjen was veur nen keerl dent glad was met de penne.

Daorop kreej dan een klein zetjen later 't bezeensm lken. Ok vandage an dag nog in gebroek. Dat is een feest speciaal veur de noabers,, keerls en wieve tehope. Krek een uur later dan 't is an ezeg doa meuj dus op rekn bi'j 't oetneudigen, komt ze in groepjes ofzakn. In de grote keukene steet als terechte. De moeder steet ze op te wachten. Ze zeut er drieste oet. Nen moojn kloarn schollek veur. Een paar wilgen klumpkes met lange neuzen van Oalbert Jentjen. Doa komt de noabers an. De keerls de doem'n achter 't vesjen. Weg en wier staot ze effen stille. Kiekn naorn vaarkensloop, noarn hof, hoe der als bi'j steet.

"Leu komt ter in", neudigt de moeder. Aj dan bi'j duurgank gaot staon, koj precies zeen, wei er het n ste is. De groad van noaber gif hier veurrech. Het hef heel wat in eer ze allemoale nou is zit, mer dan heej 't ok ewun en kant begin.

De broed is op eer beste, nog wat onmonig int begin zit ze tusken eer nieje buurvrouwn. Den indruk, dent ze vanoavond maakt is beslissend veur de toekomst. In een van de sloapk merkes lig opn toafellaken 't meer l sse spul van den oetzet oetestald. Boksen, hemde, bloesjes kiels en zo meer. Um buurte gaot de wieve kiekn en bepochen, bezeens- m lken, achteraf onder mekaar gieft ze dan kritiek. "Onze Jans had better", "Nou ik geleuve dat onze Dika 't ere wal zo goedkoop was". De keerls is dat niks weerd. Zij kuiert aover de beeste, de vaarken de melkpries en de regering.

Opn trouwdag zeulf is ter veur de noabers neet veule oarigheid an. Ze zint dan te drok met als. Dit is zo ongeveer eere brulfte. En aj der dan een paar hebt, die de boole ant dreejn kriengt en die oole leu noar 'n gl sken of wat loskamp,, es goat dansen, ik vertel oe dat er stemming kump. Ok het darde fees, 's oavonds noa 't inschrieff'n inschrieffsm lken mag ter ween. Eers met een paar noabers in de zeilwage noart stadhoes. Op de terugweg bi'j ieder caf anleg'n. Dat heurt er bi,j. Doarumme juus die zeilwage.

Ik hebt van Diene-Meuje zelf eheard. "Want zeer ze, doa zaggen oe de leu neet zo good". En dat was better, zij en Graats warn dikke int hoes ek mn, En dat kwam meer vuur. Het peerd wus de weg. Dat was veule weerd. Um hem ant draawn te kriegen gaffen ze hem extra haver of roggebrood met een betjen jenever. Doa konne op! Heel de noaberschap steet bi'j 't hoes en wochet eer op. Dat deut oe good, al dat metl ven. Ie veult daj bi'j mekaar heurt. Wier nen aovond met veule volk en veule wille.

Zunniges der op roopt ze eur of van den præekstool. Zelf heurt ze dat neet, ze wilt er neet bi'j we n, gaot desnoods noar een ander dorp in de misse. Ok tegenwoordig nog! Dat hek eerlke zeg, nooit begrepn. Noa joaren vrijež'n is den groten dag eindelijk doa, en mer wat bli'j, en nou schaamt ze zich. Zo likt mi'j taow. Okn gebroek! Mer'n raar duch mi'j. Het brulfteneugn is glad oet de mode rechtevoort. Eigelijk jammer. De kooligheid met die gedrukte breeve is neet wat veur nen boer. Mer de leste joaren was hier en doar van dat brulfteneugen oarig de moojigheid of. Dat hek tenminste heurn zegn. As kleine jonge hek ze wals ezeene. Ze sleugn met st kke op deurn en toafels

En zo gung die tied veurbie.



Erve 'De Kate', met toentertijd bewoner H. Harmsel bijgenaamd 'Pool-Hendrik'.